

управління для всіх його основних областей, які розраховуються при плануванні.

На другому етапі порівнюють показники функціонування з установленими стандартами, визначається інтервал відхилень.

Наступний етап передбачає вимірювання результатів. Порівнюючи результати за стандартами, визначаються дії, які необхідно здійснити

Важливе місце в управлінні персоналом займає формування відношення співробітництва, згідно якого всі повинні бути зацікавлені в успіхах діла. Тільки з ним пов'язувати можливості задоволення своїх потреб.

Довіра до людини лежить в основі гуманізації відносин в управлінні персоналом. Вона передбачає включення в управлінських процес делегування виконавцям рядо відповідальних повноважень. Довіра до людини лежить в основі розвитку його творчої ініціативи.

В управлінні персоналом значне місце займає підвищення рівня кваліфікації сучасного керівника. Сучасний керівник повинен бути носієм організаційних змін. Це особа, яка вміє розробляти нові підходи в рішенні проблем, це спеціаліст, який пропонує нові цінності серед співробітників, готовий подолати будь-які труднощі.

Керівник повинен бути генератором нових ідей, вміти управляти процесом нового. Для такого керівника характерно творче мислення, тобто вміння відкинути традиційні, стандартні рішення, можливості знаходити нові, оригінальні рішення, мислити варіантно, та вибирати оптимальне.

Таким чином, реалізація сучасних підходів в управлінні персоналом дозволить змінити відношення виконавця до праці, подолати кордон між керівником і працюючим, досягти високої якості продукції та кращих техніко-економічних показників.

А.Ю. ІВЧЕНКО, магістрант, НТУ «ХПІ»

СТРАТЕГІЧНЕ ФІНАНСОВЕ УПРАВЛІННЯ У БАНКУ

Концепція стратегічного управління довела свою життєздатність в умовах вітчизняного ринку банківських послуг: найбільш конкурентоспроможними серед українських банків на

сьогодні є ті, які в своєму розвитку дотримуються чіткої стратегії та приділяють значну увагу її формуванню і коригуванню відповідно до зміни умов оточення.

Питання особливостей створення і функціонування механізму фінансового стратегічного управління у банку, удосконалення процедури фінансового стратегічного планування та контролю в банку, є недостатньо розробленими і не доведеними до рівня практичного застосування. На сьогодні з півтори сотень вітчизняних банків розробка фінансової стратегії здійснюється тільки в "Аваль", Приватбанку, Укрсиббанку, Укрсоцбанку та ще у двох-трьох банках.

Під фінансовою стратегією банку на практиці найчастіше розуміється частина фінансової діяльності, зорієнтована на строк понад одного року, основне завдання якої полягає у генеруванні позитивного фінансового гепу, тобто позитивної різниці між чуттєвими до зміни відсотка активами та пасивами.

Фінансова стратегія – це невід’ємна частина загальної стратегії та місії організації. При цьому загальні стратегічні цілі та фінансові стратегічні цілі є тісно взаємопов’язаними [1].

За результатами аналізу діяльності вітчизняних банків робиться висновок про те, що через різноманітні об’єктивні та суб’єктивні причини система стратегічного управління практично в усіх банках обмежується лише процедурою фінансового планування. Багато в чому ця обставина зумовлена відсутністю науково-методичної бази стратегічного фінансового управління.

В умовах банківської системи процедура стратегічного управління значною мірою визначається саме ефективністю управління фінансовими ресурсами як головним об’єктом і результатом діяльності банківської установи. З метою вирішення задачі ефективного стратегічного фінансового управління необхідно використовувати методологія, згідно з якою відбувається орієнтування на фінансову стратегію як на процес управління в довгостроковому періоді, що складається з взаємопов’язаних функцій. Стратегічні функції аналізу, планування, організації, мотивації та частково контролю у банківській діяльності реалізуються через відповідні специфічні для банківської сфери види діяльності: фінансовий аналіз, фінансове планування, бізнес-планування, бюджетування,

управління активами та пасивами, управління власними коштами та управління ризиками.

Для вибору вірної стратегії конкретними банківськими установами необхідно розробити комплексний механізм оцінки конкурентоспроможності банків з урахуванням специфіки банківської діяльності та пристосованістю до ринкових умов. Конкурентоспроможність у банківській сфері має визначатися сукупністю показників, які враховують ринкові позиції банку. Серед цих показників особливе значення мають ті, які характеризують обсяги наданих кредитів та залучених депозитів. Отримані оцінки конкурентоспроможності сприятимуть вдосконаленню системи стратегічного фінансового управління.

Рекомендується, щоб процес стратегічного фінансового управління у банку був сфокусований на питаннях впровадження розробленої фінансової стратегії у життя. При цьому банк має використовувати одну з доступних систем збалансованих показників ефективності, яка ставить за мету поєднання фінансових показників з відповідними не фінансовими показниками і спрямована на забезпечення безпосередньої реалізації фінансової стратегії.

Список літератури: 1. Синки Дж. Управление финансами в коммерческих банках: Пер. с англ. /Под ред. Р. Я. Левиты, Б. С. Пинскера. 4-е изд. - М.: Catallaxy, 1994.

А.А. ПАЛИЕНКО, магістрант, г.Харьков. НТУ «ХПИ».

РОЛЬ ИННОВАЦИОННОЙ КОРПОРАТИВНОЙ КУЛЬТУРЫ НА ПРЕДПРИЯТИИ

Корпоративная культура не только отличает одну организацию от другой, но и предопределяет успех ее функционирования и выживания. Она порождает у людей чувство уверенности, гордости за свою компанию. Успех современной организации в какой-либо сфере достигается с помощью определенной инновационной корпоративной культуры. Её отсутствие может серьезно препятствовать продвижению инновационных идей и, как следствие, реализации этих инноваций.